

Table of Contents

nhận thức được và vì đó mà chúng ta phấn đấu, hẳn phải là những điều đáng làm ở một nơi nào đó, trong thời gian nào đó, bằng cách nào đó. Bất cứ quan điểm nào khác lập luận rằng cuộc sống này hoàn toàn không có một kế hoạch nào thông minh cả, đều dẫn đến sự tuyệt vọng mà Thánh Paul nói đến trong câu: “Nếu trong cuộc đời này chúng ta không có niềm hy vọng vào Đức Christ, thì chúng ta là những người thật khổ.”^(ccxlvii) Chắc chắn rằng chúng ta đang trên đường tiến đến một điều gì đó thực có giá trị và đáng cho chúng ta nỗ lực. Nếu không, thì cuộc đời này chỉ là một tiến trình vô ích, đi lang thang không mục đích. Trong đó chúng ta lo cho thân xác và rèn luyện trí tuệ không với mục tiêu nào xứng đáng, và không có giá trị gì đối với Thượng Đế hay con người. Chúng ta biết rằng không thể nào như thế được.

perceived and for which we struggle, must somewhere, some time, in some manner, prove themselves worth while. Any other point of view argues for the utter lack of an intelligent plan in existence, and leads to the despair which St. Paul expressed in the words: “If in this life only we have hope in Christ, we are of all men most miserable.”^(ccxlvii) We are surely on our way towards something of value and dynamic worth; otherwise life is a futile process of aimless wanderings; of caring for a body and educating a mind which have no worth of any kind, and are of no value to God or men. This, we know, cannot be the case.

Những ai đã đến trình độ có khả năng tư duy liên tục đều có thể biết được manh mối của vấn đề bất tử. Đường như đó là những giá trị lâu bền, xứng đáng, và động lực thiêng liêng, bền bỉ ở nội tâm để tiến bộ, sáng tạo và giúp ích người khác. Toàn cả câu chuyện cuộc đời của Đức Christ đều nhằm chứng tỏ điều này. Trong suốt cuộc đời hiển mình phụng sự và trợ giúp đồng bào mình, Ngài chứng tỏ đã đạt đến trình độ tiến hóa có khả năng góp phần mang lại lợi ích cho toàn thể. Ngài đã đạt đến đỉnh cao trên thang tiến hóa, và nhân tính nơi Ngài tan hòa trong thiên tính đã biểu lộ. Ngài đã có những điều xứng đáng để hiến dâng cho Thượng Đế và cho con người, và Ngài đã làm điều đó trên Thập tự giá. Ngài phải hy sinh mạng sống của mình để góp phần vào nguồn cội của cái toàn thể, nhưng Ngài vẫn hy sinh. Ngài có thể biểu dương tính bất tử qua những gì xứng đáng mà Ngài đã thành tựu, và qua giá trị *sống động* mà Ngài đã góp phần. Giá trị bất tử vốn còn mãi, và khi có được giá trị đó thì linh hồn không còn cần học thêm những kinh nghiệm của đời người.

It is the prolongation of value, of that which is worth while, and the continuation of the persistent, inner, divine incentive to progress, to create and to benefit others, that seem, to those who have reached the point where thought is consecutively possible, to hold the clue to the problem of immortality. The entire story of Christ goes to prove this. He had, throughout His life of consecrated service and devotion to His fellowmen, proved that He had reached the point in His evolution wherein He had somewhat to contribute to the good of the whole; He had attained altitude on the evolutionary ladder, and His humanity was lost to sight in the divinity which He expressed. He had that which was of worth to offer to God and man, and He offered it upon the Cross. It cost Him His life to make His contribution to the source of the whole body corporate, but He made it. Because of the worth of what He had achieved, and the value of the *livingness* of His contribution, He could demonstrate immortality. It is the immortal value which survives, and where that value exists the soul needs no more the school of human experience.

Tư tưởng này làm phát sinh câu hỏi: Vậy, chúng ta muốn thấy điều gì còn sống mãi? Điều gì nơi mình mà chúng ta xem là đáng nên bất tử? Điều gì nơi mỗi người *đáng được tồn tại*? Chắc hẳn không ai muốn thấy thể xác được phục sinh. Và cũng không ai muốn bị trở ngại

This thought gives rise to the question: What is it, therefore, that we seek to see survive? What part of ourselves do we regard as desirably immortal? What in each of us *warrants persistence*? Surely none of us seek to see the physical body resurrected, nor are we anxious again to be trammelled

---

(ccxlvii):

I Cor., XV.19.

(ccxlv):

I Cor., XV.19.